

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1938. št. 1.

Posamezna šte. 1 Din.

K bilanci naše župnije.

Vsako leto podajamo župniki v začetku leta statistiko o gibanju prebivalstva iz pretečenega leta. Ko sem letos sestavljal suhe številke naše farne bilance za l. 1937., mi je nehote prišlo na misel, da bi primerjal sedanje razmere v župniji z onimi pred sto leti. Ko sem začel nato brskati po starih zapiskih in knjigah, ter primerjati sedanjo statistiko z ono pred 100 leti, sedanje duhovno in moralno življenje z onim pred 100 leti v naši župniji, so se pokazale precej zanimive poteze zgodovinskega razvoja v naši župniji.

Sto let, to je na eni strani dolga doba, na drugi strani pa današnji stari rod po svojih starših še sega nazaj v dobo l. 1837., saj imamo v kranjski župniji še nekaj živečih oseb, katerih starši so se še spominjali na razmere in osebe, ki so živele pred sto leti v Kranju in okolici. Današnji čas in današnji duhovni obraz naše župnije je pač v mnogih ozirih zelo, zelo odvisen od duhovnega ustroja, ki je vladal pred sto leti v Kranju.

Pred sto leti, 1837. je štela kranjska župnija 2802 duš. Teh 2800 duš je oskrbovalo z duhovno hrano katoliške vere 8 duhovnikov in sicer 6 aktivnih in 2 penzionirana! Takrat je v Kranju župnikoval eden najbolj znamenitih župnikov naše župnije, Avguštin Sluga, ki je bil prej opat samostana v Kostanjevici, odkoder je prinesel s seboj znamenito samostansko knjižnico, ki se sedaj nahaja v kranjskem župnišču. V dušnem pastirstvu so mu pomagali 3 kaplani, en vikar in en kurat na Primskovem in še dva penzionista. Danes šteje naša župnija okrog 7000 duš, katero oskrbujejo 4 duhovniki v dušnem pastirstvu in dva kateheta. Če bi hoteli danes kranjsko župnijo tako oskrbeti z duhovniki, kakor je bila pred sto leti, bi morali imeti v župniji še najmanj toliko duhovnikov, kakor jih je sedaj!

Šmartin pri Kranju tvori danes s Kranjem že skoro eno celoto, saj del mesta Kranja spada tudi pod župnijo Šmartin. Danes šteje šmartinska župnija okrog 5000 duš, katero pastirujeta le dva duhovnika. Pred sto leti je štela šmartinska župnija 2861 duš, takrat je bila ta župnija večja kot kranjska, pastirovali pa so tam 4 duhovniki, en župnik in trije kaplani.

V l. 1937. je bilo v kranjski župniji rojenih 157 otrok, med temi 10 nezakonskih. V mestu samem je bilo rojenih le 51 otrok, v okoliških vaseh pa 106.

Porok je bilo l. 1937. v domači župni cerkvi 89, drugam se je šlo poročiti 19 parov, od drugod je prišlo v Kranj k poroki 12 parov, tako je torej bilo domačih porok 96. Oklicanih pa je bilo lani 120 parov.

Mrličev je bilo lani v kranjski župniji 63, med temi 10 odraslih neprevidenih. Neprevideni so skoro vsi umrli nagle smrti, zadeti od kapi, ali pa je nagla nesreča in smrt onemogočila prejem sv. zakramentov.

Sv. obhajil je bilo l. 1937. razdeljenih v kranjski župniji v celoti 105.503 in sicer v župni cerkvi 83.942, v Marijanišču 10.357, na Primskovem 5.324, v gimnazijski kapeli 3.820, v rožnovenski cerkvi 1.150, v Delavskem domu 910. V l. 1937 je od l. 1936 zaznamovati napredek v številu prejetih sv. obhajil za 8.831 več.

L. 1837, torej pred sto leti, pa je bilo v naši župniji rojenih 81, med temi 2 nezakonska; poročenih pa je bilo pred sto leti 28 parov. Mrličev pa je štela kronika 89 in med temi le dva neprevidena radi nagle smrti. Pred sto leti je bilo zdravstveno stanje v naši župniji mnogoslabše kot je sedaj, ker je takrat v tako mali župniji umrlo 26 oseb več kot sedaj na leto.

Podajmo tem suhim številkam nekaj mesa in krvi.

V naši župniji je lani prišlo na en tisoč prebivalcev prebližno 22 rojstev, pred sto leti pa je prišlo na en tisoč duš 99 rojstev. Če pa pomislimo, da prihaja sedaj v našo župnijo iz vse Slovenije polno mladih ljudi, ki si tu ustanovljajo družine, kar priča veliko število oklicanih in poročenih parov, saj se vsako leto poroči blizu sto parov in se še od drugod vsako leto priseli v župnijo par desetih mladih zakoncev, potem se nam odpre tu žalostno poglavje bele kuge, ki razsaja v naši župniji. Če bi bile v tem oziru pri nas normalne moralne razmere, bi moralo biti vsako leto rojenih najmanj 210 otrok na leto. Pred sto leti bele kuge niso poznali.

Zelo razveseljivo je veliko število sv. obhajil, ki so se razdelila v naši župniji. Če računamo, koliko bi prišlo na vsakega župljana na leto sv. obhajil, bi to zneslo po 15 obhajil na vsako osebo povprečno na leto. Toda ta številka je velika radi tega, ker mnogi prihajajo vsak dan ali vsaj pogosto k sv. obhajilu.

Zanimiva in žalostna bi bila pa tudi statistika, ki je pač ni mogoče napraviti, o tem koliko ljudi sploh ne prihaja več redno k sv. maši in koliko jih sploh več ne prejema sv. zakramentov. Kolikor je mogoče presoditi, bo v naši župniji gotovo nekaj stotin oseb, ki so suhe veje, posušene mladike na trti, ki je Kristus.

Dve fronti se vedno bolj izrazito ločita v našem narodu. In ta ločitev duhov se malokje tako izrazito kaže, kakor v naši župniji. Na eni strani raste svetništvo mnogih, na drugi pa skoro popoln odpad od Boga, ali pa vsaj velika mlačnost in podpiranje Kristusu sovražne fronte.

Da je v naši župniji mnogo svetniških duš, kaže vsakdanja obhajilna miza, ki jo polnijo vsak dan po Bogu hrepenече duše, mnoge z velikimi žrtvami. Mnogi si pritrčajo pri spanju, da morejo vsak dan k sv. obhajilu, od katerega jih ne odvraca ne mraz, ne dež, ne mrzla cerkev in ne oddaljenost od cerkve. In vsak večer, ko zunaj hrumi mesto in okolica od modernega vrvenja, se zbirajo mnogi pred večno lučjo. Prvi petki, prve nedelje v mesecu, večerne ure, molitve moških pred prvim petkom, vse to priča, da je v naši župniji mnogo duš, ki nosijo v sebi živo krščanstvo in hrepenenje po Bogu. Pa tudi naša krščanska dobrotelost lepo cvete, kar priča, da živi v naši sredi dejavna krščanska ljubezen. Mnogo se v župniji žrtvuje v dobre namene.

Vse to so lepe strani našega farnega življenja.

Ne manjka pa žal tudi mnogo žalostnih, nad vse žalostnih pojavov, Kristusu sovražne fronte. Ne manjka velike verske mlačnosti. Ne manjka moralne mlačkuže, v katero se potaplja moderni svet. Skruni se Gospodov dan, pijančevanje se neredko opaža, zanemarjanje nedeljske službe božje raste z moderno turistiko in izleti, in tudi spolne bolezni se vedno pogosteje pojavljajo...

Dve fronti...!

Pred sto leti sta se pričeli pri nas polagoma pojavljati. Stari janzenizem, ki je moril vse versko življenje v našem narodu, je propadal. Nastopal je nov rod vnetih duhovnikov, ki so šli na delo za poživitev duhovnega življenja med Slovenci. Z veseljem in ponosom moramo reči, da je bil Kranj nemajhno središče verskega preporoda, ki se je takrat začel med našim narodom. Tedanji župnik in dekan Sluga je vneto v župniji preganjal temo janzenizma, gojil je pogosto prejemanje sv. zakramentov, prirejal v župniji duhovne vaje ter uvajal razne pobožnosti. Svetniški Baraga je prihajal pogosto iz Šmartna v Kranj, kjer je našel tolažbe in opore; dekan Sluga je povabil v Kranj tudi pobožnega Mihaela Hofmana, ki je nato ravno pred sto leti izdal knjigo: „Pripomoček sv. rožni kranc Bogu in Mariji dopadljivo moliti...“. Predgovor knjigi pa je napisal Friderik Baraga, ki je že tedaj misijonaril v Ameriki.

Med tem časom, ko se je pričelo med Slovenci buditi krščansko življenje, pa se je porajal med našimi predniki tudi liberalizem, svobodomiselstvo, ki

je zastrupljalo predvsem našo inteligenco in premožnejše sloje. In kakor je bil Kranj pred sto leti ognjišče in žarišče novega krščanskega življenja, tako je tiste dni v naši župniji začelo bohotno poganjati tudi svobodomiselstvo, ki je odtujilo mnogo duš verskemu življenju. In tako segajo korenine sedanjega stanja v naši župniji nazaj že sto let!

Toda naše staro kranjsko svobodomiselstvo je bilo bolj salonske vrste. To je bila takrat pač moda. Sicer so si krščanstvo prikrojevali nekoliko bolj po svoje, vendar so stare naprednjake dobre in večinoma po samostanih vzgojene žene za velik noč še pripravile, da so šli kam skrivaj k spovedi, na smrtni postelji pa so kar vsi skesano in pobožno prejemale sv. zakramente, kakor n. pr. naš veliki pesnik Fr. Prešern. Toda njihovi sinovi in vnuki so pa v verski mlačnosti že tako napredovali, da pri mnogih že ne moremo več govoriti o kakem verskem življenju...

Najhujše zlo pa nam je povzročilo svobodomiselno časopisje, ki je zasejalo polno zmot, predsodkov do Cerkve in krščanstva med naš narod, ter povzročilo nemalo demoralizacijo.

Toda moda starega „liberalnega, ali naprednega svobodomiselstva“ je začela pešati v najmodernejši dobi in se umikati modi marksizma, socializma in komunizma in ljudske fronte. Kar naravno se zdi, da vsi oni duhovni otroci starega svobodomiselstva, ki so se odtujili Cerkvi, prehajajo v tabor ljudske fronte, marksizma in komunizma. To je danes moda. In v tej najmodernejši modi vstaja Cerkvi in krščanstvu popolnoma nov sovražnik, ki je neprimerno strastnejši in nevarnejši, kakor so bili stari salonski „naprednjaki“, ki so bili v jedru še vedno verni katoliki. Fronta, ki se danes organizira proti katoliški cerkvi, je sovražna vsaki veri, vsaki krščanski morali in ustvarja barbarizem ter propast vsake srčne kulture. In delovanje te fronte že močno, močno opažamo v naši župniji.

„Pa kaj nam to piše ob razmišljanju župnijske statistike?“ Tako bo morda kdo vzkliknil. To pa za to, ker so po besedah Gospodovih nekateri med nami, ki imajo oči, pa ne vidijo, ušesa, pa ne slišijo in ne spoznajo znamenj časa...!

Med nami so verni katoliki, ki podpirajo veri in krščanstvu sovražno fronto. „Kako to?“ se bo kdo začudil.

Slovenci imamo del časopisja, ki med našim narodom vpliva tako demoralizujoče, kakor morda malokje drugod. Poglejte n. pr. zadaj oglase. Tam se naravnost propagirajo sredstva za belo kugo. Priporočajo se nemoralne knjige, ki naravnost uče ubijati življenje. V drobnih oglasih pogosto lahko berete, kako „razočaran mož“ išče družice — ločenko ali enako „razočarana ženo“ ali pa tudi prijetno gospodično za družabnico ob nedeljskih izletih. Pa katoliki, ki se smatrajo za dobre vernike, to puste v hišo in to plačujejo. Ali ni to slepota?

Drug del časopisja naravnost dela propagando za to, da bi bilo zakonito dovoljeno ubijati nerajno živ-

ljenje. So delavske organizacije, ki v svojem „prosvetnem“ delu vidijo glavno nalogo v tem, da „razsvetlujejo“ delavstvo, posebno delavske žene, za to, da bi bile vse za to, da se ženo osvobodi zakonskih vezi, da bi dobila svobodo moriti nerojeno življenje.

To časopisje in ta tisk vse delo katoliške cerkve, vse napore katoliške duhovščine, omalovažuje, osumniči z grdimi podtikanjem, oblati z izmišljenimi in lažnjivimi senzacijami, seje med ljudstvom mržnjo in sovraštvo do vsega, kar je katoliško, zastruplja z nemoralnostjo ves naš narod na najbolj premeten način. Če se duhovnik udejstvuje na socialnem polju, da pomaga svojemu narodu, že ga razupijejo kot „kapitalista“; če se bolj posveti molitvi, pa kažejo, da je „španski lenuh“, ki nič ne dela koristnega za narod; če se bori za praznovanje Gospodovega dne, že zavijajo, da vidi le delavca, ne pa kapitalista; čimbolj duhovnik dela za cerkev in svoje ljudstvo, tem več laži in sumničenja nakopičijo proti njemu, „vzoren duhovnik“ jim je le oni, ki v miru pusti volkove, da trgajo čredo, le oni, ki gre čez drn in strn v „strpljivosti“ (!) z onimi, ki podirajo kraljestvo božje v našem narodu. O pravoslavju vam ta del časopisja piše same slavospeve z največjimi simpatijami o odpadnikih od katoliške vere, le o katoliški veri, o cerkvi in duhovniku ne bereš tam nikdar tople besede, nikdar priznanja, nikdar objektivne resnice.

In to časopisje podpirajo, naročajo in berejo katoliki. Žal, da — žal, katoliki. Katoliki, nad katerih zaslepljenostjo mora Kristus jokati, kakor je jokal svoj čas nad zaslepljenim in zakrknjenim Jeruzalemom.

Danes je vsaj še enkrat manj duhovnikov v naših župnijah, kakor jih je bilo pred sto leti. Nalog je pa danes mnogo več in težavnejših, kakor so bile za dušno pastirstvo pred sto leti. Zato mora danes stopiti mesto duhovnika na polje katoliški laik kot član katoliške akcije. Duhovniki vsega dela ne zmagujemo več. Pred sto leti ni bilo razen bratovščin nobene organizacije. Danes imamo v župniji raznih organizacij, da jim skoraj ne vemo števila. Potrebne so še verske družbe, potrebne so organizacije katoliške akcije, potrebne so karitativne in socialne ustanove, potrebno je kulturno delo. Na vseh poljih skuša Bogu in veri sovražna fronta spodriniti krščanski svetovni nazor. Za to je potrebno, da vsi katoliki brez izjeme danes sodelujejo, da skupno s svojo duhovščino izvršujejo apostolat katoliške akcije, da se prekvasi naš narod v pravem katoliškem duhu.

Naj bi v novem letu s pomočjo vseh onih, ki so dobre volje, rastle v naši župniji aktivne postavke.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA JANAUR:

1. Obrezovanje Gospodovo, Novo leto, ob 6. sv. maša z blagoslovom, ob 10.30 peta sv. maša z blagoslovom. Popoldne ob pol treh pete litanije Matere Božje.

2. Nedelja Imena Jezusovega, prva nedelja v mesecu, ob 6.

sv. maša z blagoslovom. Ta dan in v osmini se morejo prejeti popolni odpustki, pogoj za prejem teh je: pričujočnost pri sv. maši, molitev v papežev namen in prejem sv. zakramentov. Pop. ura molive, pete litanije presvetega Srca Jezusovega.

6. Razglašenje Gospodovo, praznik Sv. Treh Kraljev, ob 6. sv. maša z dvema blagoslovoma, ob pol enajstih slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma, pop. ob pol treh slovesne pete litanije Matere božje.

Darovanje za župno cerkev je ta dan pri vseh cerkvenih opravilih dopoldan in popoldan.

7. Prvi petek v mesecu, služba božja po navadi.

9. Nedelja sv. Družine, služba božja po navadi, popoldan shod za žensko Marijino družbo.

16. II. ned. po razgl. Gospodovem, služba božja po navadi. Od 18. do 25. se molijo predpisane molitve za zedinjenje kristjanov in sicer ob delavnikih zjutraj po sv. maši, ob nedeljah po litanijah.

20. Sv. Fabijan in Sebastijan, ob 7. sv. maša v Čirčičah, ob 8. na Pungratu.

23. III. nedelja po razgl. Gospodovem, služba božja po navadi. Velikonočni pouk za može na Primskovem.

30. IV. nedelja po razgl. Gospodovem. Božja služba po navadi. Velikonočni pouk za fante na Primskovem.

POROČENI PARI:

Ažman Venceslav, tovarniški delavec, Stara c. 13 in Golenko Cecilija, delavka, Struževo, poročena 31. oktobra 1937.

Hočevar Matija, orožniški podnarednik, Rakek in Pristov Ana, zasebnica, Savski breg 8, poročena 7. novembra 1937.

Vidic Ivan, delavec, Huje 24 in Blaško Alojzija, delavka, Huje 33, poročena 13. novembra 1937.

Brilej Jožef, pekovski pomočnik, Prešernova ulica in Kunc Marija, posestnika hči Vel. Ligojna 28, poročena 14. nov. 1937.

Rozman Valentin, delavec, Srednja vas 2 in Godec Terezija, služkinja, Puharjeva ul. 4, poročena 14. novembra 1937.

Žejn Pavel, strojnik, Jesenice in Kosem Amalija, delavka, Klanc, poročena 21. novembra 1937.

Jezeršek Franc, posestnik, Savski breg 1 in Bogataj Julijana, prikojevalka, Sela 16, Žiri, poročena 21. novembra 1937.

Molj Franc, posestnik, Voglje 10 in Likožar Franciška, posestnika hči, Primskovo 1, poročena 21. novembra 1937.

Verhovnik Franc, uradnik, Zemun in Finžgar Jožefa, šivilja, Blejska cesta 1, poročena 21. novembra 1937.

Ješe Franc, klep. pomočnik Tržič in Žagar Ana, delavka, Prešernova 8, poročena 21. novembra 1937.

Jerič Stanislav, privatni nameščeneec, Ljubljana in Kočevar Franciška, kuharica Kokrško predmestje, poročena 21. nov. 1937.

Florjančič Alojzij, hišar, Britof 59 in Kokalj Marija, posestnika hči Letence 4, poročena 21. novembra 1937.

Hajdukovič Franc, tkalski mojster, Kokrški breg 7 in Planinšek Ljubica, posestnika hči, Duga Resa, por. 21. novembra 1937 na Brezjah.

Jeršin Jernej, mesarski mojster, Mencingarjev trg 10 in Lovšin Ljudmila, blagajničarka, Klanec 3, poročena 25. novembra 1937 na Brezjah.

Peternel Jožef, kovaški mojster, Stražišče 12 in Maraž Marija, delavka, Klanc 60, poročena 28. novembra 1937.

Kunstelj Stanislav, brivski mojster, Kranj, Bleiweisova 27 in Dreo Angela, frizerka, poročena 29. novembra 1937.

Šiška Franc, delavec, Kranj, Na Skali 4, in Logar Marija, delavka, poročena 5. decembra 1937.

Leban Stanislav, delavec, Primskovo 107 in Šinkovec Marija, delavka, poročena 12. decembra 1937.

Ukovič Alojzij, delavec, Hrastje in Burgar Mihaela, delavka, Čirčiče 36, poročena 12. decembra 1937.

Klavora Adolf, šolski upravitelj, Dolina, Tržič in Rebolj Veronika, Kranj, poročena 23. decembra 1937.

Lenček Janko, slaščičar, Ljubljana in **Florjančič Štefka**, krojačica, Kranj, poročena 26. decembra 1937.

MRLIŠKA KRONIKA:

Prevc Rika, samska posestnica, Kranj, Bleiweisova 29, umrla 31. oktobra 1937, stara 70 let.

Kolman Marija, delavčeva žena, Primskovo 63, umrla 6. novembra 1937, stara 53 let.

Dipl. fil. **Šavli Hijeronim**, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani, umrl v Kranju, Cojzova 20, pri svojih starših 6. novembra 1937, star 34 let.

Potušek Berta, žena brivskega mojstra, Kranj, ubožnica, umrla 16. novembra 1937, stara 72 let.

Uršič Franciška, zasebnica, Primskovo 2, umrla 21. novembra 1937, stara 77 let.

Rebolj Stanislav, otrok, Primskovo 110, umrl 22. nov. 1937.

Pavlič Ivana, vdova, Klanc 14, umrla 23. novembra 1937, stara 80 let.

Zupan Martina, otrok enega leta, Rupa 16, umrla 26. nov. 1937.

Ovsenik Jožef, posestnik, Gorenje 8, umrl 29. novembra 1937, star 69 let.

Šink Franc, sin posestnika, Čirčiče 15, roj. 19 nov. 1937, umrl 2. decembra 1937.

Sajovic Mihael, posestnik in železničar v pokoju, Gorenje 21, roj. 25 septembra 1870, umrl 18. decembra 1937.

Pelko Neža roj. **Štefe**, Klanc 63, žena čevljarkega mojstra rojena 29. decembra 1897., umrla 26. decembra 1937.

Perne Leon, kramar, Kranj, Trubarjev trg 2, rojen 9. aprila 1871., umrl 28. decembra.

Rebolj Katarina, samska služkinja, Primskovo 14, rojena 4. maja 1892., umrla 29. decembra 1937.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA JANAUR:

1. Praznik obrezovanja Gospodovega. Božja služba po navadi, ob 9. z blagoslovom, popoldan ob 2. litanije.

2. Praznik presv. Imena Jezusovega. Božja služba zjutraj po navadi, ob 9. z blagoslovom, popoldan ob 2. ura molitve in litanije presvetega Imena Jezusovega.

6. Praznik razglašanja Gospodovega. Božja služba zjutraj po navadi, ob 9. z blagoslovom, popoldan ob 2. pete litanije Matere božje. Zjutraj vesoljna odveza, popoldan shod Marijine družbe.

7. Sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom.

9. Praznik sv. Družine. Božja služba zjutraj po navadi, ob 9. z blagoslovom, popoldan ob 2. litanije in posvetitev družin sv. družini Nazareški. — Ta dan popolni odpustki za ude bratovščine sv. Družine.

16. II. nedelja po sv. Treh Kraljih. Služba božja po navadi.

23. III. nedelja po sv. Treh Kraljih. Božja služba po navadi.

30. IV. nedelja po sv. Treh Kraljih. Božja služba po navadi.

17. Sv. Anton Puščavnik. V Stražišču sv. maša ob 8 za sosesko. Od 18. do 25. po sv. maši vsak dan molitev za zedinjenje krščanskih narodov s katoliško cerkvijo.

MRLIŠKA KRONIKA:

Rajgelj Janez, samski občinski revež iz Spodnjega Bitnja, star 70 let, umrl v Sred. Bitnju 2. decembra.

Eržen Jožef, oženjen posestnik, star 72 let, umrl v Sred. Bitnju 6. decembra.

Jereb Rudolf, bivši gostilničar na Gorenji Savi, oženjen, star 60 let, umrl 8. decembra.

Dagarin Franciška, žena tovarniškega delavca v Drulovki, stara 19 let, umrla 9. decembra.

Bitenc Franc, vdovec, posestnik v Stražišču, star 73 let, umrl 15. decembra.

Filip Oman, oženjeni tovarniški delavec v Sred. Bitnju star 55 let, umrl 15. decembra.

Brek Jožef, oženjen mojster v tovarni iz Stražišča, star 69 let, umrl 24. decembra.

Marija Zupan, vdova, užitarica v Orehku, stara 75 let, umrla 25. decembra.

V LETU 1936 JE BILO V ŽUPNIJI ŠMARTIN:

Rojenih doma 130, v Ljubljani 4, skupaj 134 otrok.

Umrl 73 od drugod pripeljanih in tu pokopanih 4, skupaj 77. Oklicanih parov 89.

Doma poročenih 65, drugod 6, skupaj 71 parov.

Razno

Za božične praznike so nekatere osebe pobirale po mestu prostovoljne prispevke za okrašenje velikega oltarja s svežim cvetjem. Nabralo se je pri tej priliki din 900.— Za božič je bil naš glavni oltar ves v rdečih svežih nageljnih, ki se mu tako lepo prilagajo. Vsem nabiralkam, posebno pa še darovalcem, naj božično Dete obilo poplača vse žrtve!

Duhovne vaje so imele delavke v Marijanišču, od 31. dec. do 3. januarja. Vodil jih je g. misijonar Mav iz Ljubljane, udeležba deklet — mladih delavk — je bila zelo lepa. V kratkem upamo, da se bodo pričele tudi duhovne vaje za naše fante, o čemer bomo pravočasno poročali.

Kapelica med župniščem in škofijo se bo te dni podrla. Kip Lurške M. B. se bo prestavil v kak drug primeren kraj, ki pa še ni določen. Blagoslov pri procesiji Sv. R. T. se bo vršil tam, kjer se je dosedaj in se bo vselej sproti postavila primerna kapela v ta namen.

Praznovanje zapovedanih praznikov. V Kranju in okolici smo duhovniki že delj časa opazovali, da se nedelje in zapovedani prazniki ne posvečujejo tako kakor bi se morali. Večkrat smo že opozarjali duhovniki na to važno zapoved katoliške vere. Lani se je v nekaterih obratih delalo tudi na velike praznike, kakor je Marijino Brezmadežno Spočetje, Sv. Peter in Pavel in praznik sv. Treh Kraljev. Da vse katolike ponovno opozorimo na dolžnost nedeljskega počitka, smo duhovniki v dekanatu sklenili na svoji konferenci, da bomo na vseh prižnicah prebrali skupen opomin. Našo resolucijo so potrdili tudi prevzvišeni g. knezoškof. Vse to smo prebrali na prižnici. Hvalabogu, pri ogromni večini delavstva je bil ta korak vse dekanijske duhovščine sprejet z razumevanjem in odobravanjem. Kakor vedno, tako so se morale pa tudi pri tej priliki pojaviti Bogu in veri sovražne sile, ki so naše skupne opomine zlonamerno zavijale in skušale to naslikati, kakor da bi bilo naperjeno proti delavcem in revežem.

Ceneno sv. pismo. Da bi se v našem narodu kolikor možno goče razširilo čitanje sv. pisma, da bo po možnosti vsaka katoliška družina imela doma sv. pismo, je škofijski ordinarij izdal prav ceneno izdajo sv. pisma in zaenkrat vse evangelije in dejanja apostolov. Ta knjiga se dobi vezana v župni pisarni za din 10.— Naj bi si vsaka krščanska družina nabavila to najlepšo in najpotrebnejšo knjigo.

Rožnovenska cerkev. Nekatero dobre mestne gospe so zbrale za rožnovensko cerkev nad Din 2.900. Iz tega denarja smo dali predelati tvrdki Kregar Iv. v Ljubljano veliki luster v rožnovenski cerkvi na električno razsvetljavo. Poleg tega so se nekoliko popravili tudi ostali lustri v tej cerkvi, napeljala in preuredila se je električna razsvetljava v cerkvi in zakristiji, preslikal tudi kip sv. Antona in izvršilo še nekaj drugih popravil. Vsem dobrim darovalcem se tudi tem potom ponovno zahvaljujem za veliko požrtvovalnost.